

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB SEB BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2020 m. kovo 25 d. Nr. V 2020/(21.27.E-2101)-242-128
Vilnius

Lietuvos bankas gavo pareiškėjos X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AB SEB banko (toliau – bankas) kilusį ginčą dėl mokėjimo operacijų vykdymo pagrįstumo.

Nustatyta:

2019 m. gruodžio 9 d. pareiškėja interneto banke pateikė bankui vykdyti 2 mokėjimo nurodymus (toliau – Mokėjimo nurodymai): 11 val. 29 min. pateikė mokėjimo nurodymą pervesti gavėjai X. X. (toliau – gavėja) 1 800 Eur, mokėjimo operacijos paskirtis – skolos gražinimas (toliau – Mokėjimo nurodymas Nr. 1), ir 11 val. 30 min. pateikė mokėjimo nurodymą pervesti tai pačiai gavėjai 1 800 Eur, paskirtis – skolos gražinimas (toliau – Mokėjimo nurodymas Nr. 2). Mokėjimo nurodymas Nr. 1 buvo įvykdytas iš karto tą pačią dieną, o Mokėjimo nurodymas Nr. 2 – 2019 m. gruodžio 12 d., nes teikiant Mokėjimo nurodymą Nr. 2 pareiškėjos banko sąskaitoje nebuvo pakankamai lėšų Mokėjimo nurodymui Nr. 2 įvykdyti, todėl jis buvo įvykdytas tą dieną, kai pareiškėjos banko sąskaitoje buvo pakankamai lėšų.

Pareiškėja 2019 m. gruodžio 16 d. sužinojusi, kad bankas įvykdė abu Mokėjimo nurodymus (Nr. 1 ir Nr. 2), 2019 m. gruodžio 17 d. interneto banko žinute kreipėsi į banką prašydama atšaukti jau įvykdytą Mokėjimo nurodymą Nr. 2. Bankas, gavęs pareiškėjos prašymą, kreipėsi į gavėjo banką dėl mokėjimo operacijos sumos gražinimo, tačiau gavėjo banko buvo informuotas, kad gavėjas nepateikė sutikimo gražinti lėšas. Bankas atitinkamai informavo pareiškėją, kad, nesant gavėjo sutikimo, per banką gražinti pareiškėjai Mokėjimo nurodymu Nr. 2 pagrindu įvykdytos mokėjimo operacijos sumos (1 800 Eur) nėra galimybės, todėl patarė pareiškėjai kreiptis į teisėsaugos institucijas.

Pareiškėja nesutiko su banko atsakymu, todėl kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Kreipimesi pareiškėja nurodė, kad nenorėjo ir neturėjo tikslo pateikti dviejų Mokėjimo nurodymų. Pareiškėja teigia, kad bankas neužtikrino saugaus pinigų pervedimo, nes, teikiant bankui 2019 m. gruodžio 9 d. Mokėjimo nurodymą Nr. 1 ir „suvedus pinigų pervedimo kodus“, buvo „nutraukta sesija ir uždarytas banko langas“. Atsižvelgdama į tai, kad buvo pašalinta iš banko sistemos, pareiškėja manė, kad Mokėjimas Nr. 1 nebuvo įvykdytas, todėl inicijavo analogišką mokėjimo operaciją, t. y. pateikė bankui Mokėjimą Nr. 2. Apie tai, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 1 buvo įvykdytas ir (arba) kad Mokėjimo nurodymo Nr. 2 vykdymas buvo atidėtas, pareiškėja teigia nežinojusi, nes bankas apie šias aplinkybes jos neinformavo. Pareiškėja mano, kad bankas neteisėtai neatšaukė Mokėjimo nurodymo Nr. 2 vykdymo, todėl turi jai gražinti Mokėjimo nurodymo Nr. 2 pagrindu atliktos mokėjimo operacijos sumą, t. y. 1 800 Eur (toliau – Prašoma gražinti suma).

Bankas pateiktame atsiliepime Lietuvos bankui paaiškino, kad pareiškėjos vardu naudojant tik pareiškėjai žinomus saugumo slaptažodžius buvo suformuoti ir patvirtinti du Mokėjimo nurodymai po 1 800 Eur, skirti tai pačiai gavėjai (Mokėjimo nurodymai Nr. 1 ir Nr. 2). Abu Mokėjimo nurodymai banko buvo priimti, nes atitiko mokėjimo nurodymų vykdymo sąlygas. Mokėjimo nurodymas Nr. 1 buvo įvykdytas nedelsiant, o Mokėjimo nurodymas Nr. 2 buvo atidėtas dėl nepakankamo lėšų likučio banko sąskaitoje ir įvykdytas 2019 m. gruodžio 12 d., kai sąskaitoje buvo pakankamai lėšų. Bankas paaiškino, kad tais atvejais, kai kliento banko sąskaitoje nėra pakankamai lėšų mokėjimo operacijai įvykdyti,

bankas pateiktą mokėjimo nurodymą bando vykdyti 5 dienas, bet ne ilgiau, negu banko sąskaitoje atsiranda pakankamas lėšų likutis mokėjimo operacijai įvykdyti. Jeigu pateikto nurodymo dėl nepakankamo lėšų likučio negalima įvykdyti per 5 dienas, mokėjimo nurodymas atmetamas. Banko teigimu, informacija apie atidėtą mokėjimo nurodymą vykdymą yra matoma skiltyje „Operacijų sąrašas“. Bankas teigia, kad mokėtojas atidėtą mokėjimo nurodymą atšaukti gali iki momento, kol mokėjimo nurodymas nėra įvykdytas. Papildomai bankas paaiškino, kad, pareiškėjai inicijuojant Mokėjimo nurodymus, nebuvo užfiksuota jokių banko sistemos trikdžių. Banko sistemos duomenimis, buvo užfiksuotas vienas pareiškėjo jungimasis prie banko sistemos – pareiškėja veiksmus banko sistemoje atliko nenutrūkstamai.

Atsižvelgdamas į pirmiau išdėstytą informaciją, bankas prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjos ir banko ginčas kilo dėl to, ar bankas pagrįstai įvykdė Mokėjimo nurodymą Nr. 2 ir ar pagrįstai neatšaukė mokėjimo operacijos, gavęs pareiškėjos prašymą ją atšaukti. Pareiškėja teigia, kad Mokėjimo nurodymą Nr. 2 pateikė per klaidą: dėl banko sistemos klaidos (nutrūko banko sesija ir užsidarė banko langas), kuri įvyko pareiškėjai pateikus Mokėjimo nurodymą Nr. 1, pareiškėja manė, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 1 nebuvo įvykdytas. Bankas teigia, kad abu pareiškėjos pateikti Mokėjimo nurodymai buvo tinkamai autorizuoti pačios pareiškėjos, todėl buvo įvykdyti, Mokėjimo nurodymo Nr. 2 pagrindu atliktos mokėjimo operacijos bankas atšaukti negalėjo, nes pareiškėja dėl tokios mokėjimo operacijos atšaukimo kreipėsi po to, kai Mokėjimo nurodymas Nr. 2 jau buvo įvykdytas ir prašoma gražinti suma įskaityta į gavėjo banko sąskaitą, o gavėjas nedavė sutikimo gražinti lėšas.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Dėl Mokėjimo nurodymų tinkamo autorizavimo ir įvykdymo teisėtumo.

Mokėjimų įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2019 m. gegužės 1 d. iki 2019 m. spalio 20 d.) 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos.

Pareiškėja neneigia, kad 2019 m. gruodžio 9 d. inicijavo dvi mokėjimo operacijas po 1 800 Eur tam pačiam gavėjui, t. y. teikė bankui abu Mokėjimo nurodymus (Nr. 1 ir Nr. 2). Taigi, ginčo tarp šalių dėl Mokėjimo nurodymuose nurodytų abiejų mokėjimo operacijų tinkamo autorizavimo nėra, t. y. pareiškėja pripažįsta, kad pati inicijavo šias mokėjimo operacijas, tačiau tvirtina, kad antrąją mokėjimo operaciją (Mokėjimo nurodymas Nr. 2) inicijavo per klaidą, nes manė, kad Mokėjimo nurodymo Nr. 1 bankas neįvykdė. Pažymėtina, kad bankas pateikė papildomą informaciją, kuri patvirtina, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 1 ir Mokėjimo nurodymas Nr. 2 buvo patvirtinti PIN kodo slaptažodžiais. Iš banko pateikto mokėjimo operacijų išrašo matyti, kad:

1) Mokėjimo nurodymas Nr. 1 buvo pateiktas vykdyti 2019 m. gruodžio 9 d. 11 val. 29 min. 03 sek., o lėšos jam įvykdyti iš pareiškėjos banko sąskaitos nurašytos tą pačią dieną 11 val. 29 min. 05 sek., t. y. praėjus 2 sekundėms po Mokėjimo nurodymo Nr. 1 pateikimo);

2) Mokėjimo nurodymas Nr. 2 buvo pateiktas vykdyti 2019 m. gruodžio 9 d. 11 val. 30 min. 12 sek., o lėšos iš pareiškėjos banko sąskaitos nurašytos 2019 m. gruodžio 12 d. 10 val. 44 min. 57 sek.

Bankas teigia, kad, pareiškėjai teikiant vykdyti Mokėjimo nurodymus Nr. 1 ir Nr. 2,

banko sistemos veikė be trikdžių. Banko pateikta banko sistemos veiklos ataskaita patvirtina, kad pareiškėja prie interneto banko prisijungė vieną kartą (prisijungė 11 val. 21 min. 13 sek., o atsijungė 11 val. 31 min 40 sek.), per visą prisijungimo prie interneto banko laiką nebuvo užfiksuota banko sesijos nutrūkimų arba sutrikimų ir to, kad pareiškėja pakartotinai jungėsi prie interneto banko.

Mokėjimų įstatymo 43 straipsnyje nustatyta, kad kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 17 straipsniu, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nurašęs atskiros mokėjimo operacijos sumą iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia mokėtojui su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti) arba informaciją, leidžiančią atpažinti vykdomą mokėjimo operaciją.

Pareiškėja nurodo, kad bankas jai nesuteikė informacijos, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 1 buvo įvykdytas. Vertinant šio pareiškėjos teiginio pagrįstumą, pažymėtina, kad banko pateiktame mokėjimo operacijų įvykdymo išrašė matyti mokėjimo operacijos įvykdymo duomenys: mokėjimo nurodymas pateiktas vykdyti 2019 m. gruodžio 9 d. 11 val. 29 min. 03 sek., o lėšos jam įvykdyti nurašytos tą pačią dieną 11 val. 29 min. 05 sek., t. y. praėjus 2 sekundėms po mokėjimo nurodymo pateikimo. Pareiškėja Mokėjimo nurodymą Nr. 2 inicijavo po to, kai Mokėjimo nurodymas Nr. 1 jau buvo įvykdytas, taigi, pareiškėja, būdama pakankamai atidi ir rūpestinga, galėjo, prieš inicijuodama Mokėjimo nurodymą Nr. 2, pasitikrinti, ar Mokėjimo nurodymas Nr. 1 buvo įvykdytas. Jeigu pareiškėja būtų patikrinusi Mokėjimo nurodymo Nr. 1 operacijos duomenis, prieš inicijuodama Mokėjimo nurodymą Nr. 2 būtų pastebėjusi, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 1 jau yra įvykdytas.

Papildomai pažymėtina, kad pareiškėja į banką dėl, jos teigimu, buvusių techninių kliūčių atliekant mokėjimo nurodymus nesikreipė, laiku banko neinformavo, kad per klaidą atliko Mokėjimo nurodymą Nr. 2, nors pareiškėja informaciją, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 1 yra įvykdytas, galėjo matyti anksčiau, nei teigia pamačiusi (gruodžio 16 d.). Pareiškėja, būdama pakankamai rūpestinga, galėjo anksčiau pastebėti, kad jos pateiktas Mokėjimo nurodymas Nr. 2 nėra įvykdytas, ir galėjo anksčiau kreiptis į banką tiek dėl informacijos patikslinimo, tiek dėl mokėjimo nurodymo atšaukimo, tačiau to laiku nepadarė.

Įvertinus ginčo bylos šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus galima daryti išvadą, kad Mokėjimo nurodymai Nr. 1 ir Nr. 2 buvo tinkamai autorizuoti ir įvykdyti pagrįstai pagal pareiškėjos mokėjimo nurodymuose pateiktus duomenis. Papildomai pažymėtina, kad informacija apie mokėjimo operacijas pareiškėjai buvo pateikta, pareiškėja turėjo galimybę pamatyti mokėjimo operacijų išrašą ir galėjo informuoti banką iš karto apie per klaidą inicijuotą Mokėjimo nurodymą Nr. 2, tačiau to nepadarė, todėl nėra pagrindo teigti, kad bankas būtų nepagrįstai įvykdęs Mokėjimo nurodymą Nr. 2.

Dėl Mokėjimo nurodymo Nr. 2 atšaukimo

Nagrinėjamo ginčo byloje matyti, kad pareiškėja tam pačiam gavėjui tą pačią dieną pateikė vykdyti du po 1 800 Eur mokėjimo pavedimus, o bankas juos įvykdė pagal pareiškėjos mokėjimo pavedime pateiktus duomenis. Tačiau pareiškėja teigia, kad dėl Mokėjimo Nr. 2 ji suklydo, todėl klaidingai antrą kartą tam pačiam gavėjui nurodė pervesti 1 800 Eur. Ginčo byloje esantys duomenys patvirtina, kad pareiškėja į banką dėl Mokėjimo Nr. 2 atšaukimo kreipėsi po to, kai mokėjimo pavedimas buvo įvykdytas – lėšos pervestos gavėjui.

Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje reglamentuota, kad „mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją“. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad po to, kai mokėjimo nurodymas yra gautas banke, jį atšaukti galima tik tuo atveju, jeigu dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas.

Bankas pateikė informaciją, kad, gavęs pareiškėjos prašymą atšaukti mokėjimo

operaciją ir atsižvelgdamas į tai, kad prašymas gautas po to, kai mokėjimo operacija buvo įvykdyta, kreipėsi į gavėjo banką dėl lėšų sugražinimo, tačiau lėšų gavėjas nesutiko gražinti lėšų. Taigi, įvertinus tai, kad pareiškėja į banką dėl Mokėjimo nurodymo Nr. 2 atšaukimo kreipėsi po to, kai lėšos buvo pervestos gavėjui, o gavėjas nedavė sutikimo lėšų sugražinti, darytina išvada, kad bankas neturėjo pagrindo atšaukti Mokėjimo nurodymo Nr. 2. Ginčo bylos duomenys patvirtina, kad bankas pareiškėjai nurodė kreiptis į teisėsaugos institucijas dėl tyrimo pradėjimo.

Dėl Mokėjimo nurodymo Nr. 2 įvykdymo termino

Nustatytas faktas, kad pareiškėjos 2019 m. gruodžio 9 d. inicijuotas Mokėjimas Nr. 2 buvo įvykdytas 2019 m. gruodžio 12 d., nes 2019 m. gruodžio 9 d. pareiškėjos banko sąskaitoje nebuvo pakankamai piniginių lėšų mokėjimo pavedimui įvykdyti.

Mokėjimo įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, o 2 dalyje nustatyta, kad mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tokiu atveju laikoma, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą sutartą dieną.

Mokėjimo paslaugų teikimo ir banko sąskaitos tvarkymo taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 skyriuje reglamentuotas mokėjimo nurodymo gavimo banke momentas ir vykdymas: „Mokėjimo nurodymo įvykdymo trukmę skaičiuojame nuo to momento, kai mokėjimo nurodymą laikome gautu banke. Mokėjimo nurodymą laikome gautu: mokėjimo nurodymo pateikimo dieną, jeigu jį pateikėte banko darbo dieną iki kainyne nurodyto laiko; pirmą banko darbo dieną po mokėjimo nurodymo pateikimo dienos, jeigu jį pateikėte po kainyne nurodyto laiko. Jeigu jūsų sąskaitos likutis yra nepakankamas mokėjimo nurodymui įvykdyti ir mokėjimo nurodymą pateikiate interneto banke, mes 5 (penkios) kalendorines dienas tikriname sąskaitos likutį ir mėginame pervesti lėšas. Šiuo atveju mokėjimo nurodymą gautu banke laikome ir įvykdymo terminus skaičiuojame nuo dienos, kai lėšų likutis sąskaitoje yra pakankamas, kad būtų įvykdytas mokėjimo nurodymas. Jeigu nepageidaujate, kad mokėjimo nurodymą bandytume įvykdyti 5 (penkios) dienas, jį galite atšaukti iki gavimo banke momento.“

Taigi, atsižvelgiant tiek į Mokėjimų įstatymo, tiek į Taisyklių nuostatas, Mokėjimo nurodymas Nr. 2 laikomas gautu 2019 m. gruodžio 12 d., kai pareiškėjos banko sąskaitoje atsirado pakankamas lėšų likutis inicijuotai mokėjimo operacijai įvykdyti, todėl bankas pagrįstai Mokėjimo nurodymą Nr. 2 įvykdė 2019 m. gruodžio 12 d. Kaip jau buvo minėta, vadovaujantis Mokėjimo įstatymo 29 straipsnio 3 dalimi, mokėtojas mokėjimo operaciją gali atšaukti iki momento, kai mokėjimas laikomas gautu banke. Mokėjimo nurodymas Nr. 2 banke buvo gautas 2019 m. gruodžio 12 d., o pareiškėja iki mokėjimo nurodymo gavimo momento kreipėsi į banką dėl jo atšaukimo nesikreipė.

Ginčo byloje nustatyta, kad pareiškėja dėl 2019 m. gruodžio 9 d. inicijuoto Mokėjimo Nr. 2 atšaukimo kreipėsi tik 2019 m. gruodžio 17 d., t. y. po to, kai mokėjimo nurodymas buvo gautas banke, ir po to, kai jis buvo įvykdytas – lėšos pervestos gavėjai. Atsižvelgiant į tai, kad Mokėjimas Nr. 2 buvo tinkamai autorizuotas ir pareiškėja Mokėjimo Nr. 2 iki jo gavimo banke momento neatšaukė, ir įvertinus tai, kad bankas per Taisyklėse nustatytą 5 dienų terminą mokėjimo nurodymą įvykdė pareiškėjos nurodytam gavėjui, darytina išvada, kad bankas vykdydamas Mokėjimą Nr. 2 nepažeidė nei Mokėjimo įstatymo, nei Taisyklių nuostatų.

Pažymėtina ir tai, kad mokėtojo bankas, vykdydamas jam pateiktą mokėjimo nurodymą, neturi galimybių kontroliuoti nei lėšų gavėjo, nei lėšų gavėjo banko paskesnių veiksmų ir už juos neatsako, o už mokėjimo nurodymo duomenų teisingumą atsako mokėtojas, o ne bankas. Todėl pareiškėja dėl per klaidą gavėjui pervestų lėšų turėtų kreiptis į patį gavėją.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja tinkamai autorizavo mokėjimo operacijas, jas pateikė bankui vykdyti ir bankas jas įvykdė vadovaudamasis Taisyklių sąlygomis bei Mokėjimų įstatymo nuostatomis, nėra pagrindo teigti, kad bankas netinkamai įvykdė pareiškėjos autorizuotas mokėjimo operacijas. Taip pat iš ginčo byloje pateiktų duomenų nėra pagrindo spręsti, kad bankas būtų laiku nesiėmęs veiksmų, kad Mokėjimo nurodymas Nr. 2 būtų atšauktas.

Nustačius, kad pareiškėjos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo autorizuotos tinkamai, bankas jas įvykdė tinkamai, t. y. atsižvelgdamas tiek į Mokėjimų įstatymo, tiek į Taisyklių nuostatas, nėra pagrindo pareiškėjos reikalavimą bankui grąžinti 1 800 Eur pripažinti pagrįstu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas